

DUCH ŚWIĘTY I JEGO DARY

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 1 Kor 12,4-7.11; Ef 4,7; 1 Kor 12,14-31; Rz 12,3-8; 1 J 4,1-3.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam. I różne są posługi, lecz Pan ten sam. I różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich” (1 Kor 12,4-6).

Przed udaniem się w długą podróż w interesach, pewien człowiek powierzył synowi opiekę nad swoim domem, wyznaczając mu określone zadania do wykonania. Jednak syn szybko uświadomił sobie, że ojciec nie zostawił mu niezbędnych środków finansowych oraz narzędzi do wykonania zadań. Sfrustrowany syn pozostawił owe zadania jako niewykonane.

Gdy Jezus pozostawił swoich uczniów i odszedł do Ojca w niebie, dał im określone zadanie do wykonania — głoszenie dobrej nowiny całemu światu. Ale Jezus nie pozostawił swoich uczniów bez pomocy i wyposażenia. Uzdolnił ich do wykonania tego, co im nakazał. Mieli to czynić w Jego imieniu oraz w mocy Ducha Świętego i z Jego wsparciem. W 1 Kor 1,4-5.7 Paweł składa dziękczynienie „za łaskę Bożą, która wam jest dana w Chrystusie Jezusie, iżście w nim ubogaceni zostali we wszystko, (...) tak iż nie brak wam żadnego daru łaski”. Dary duchowe są udzielane przez Ducha Świętego w imieniu Chrystusa w celu budowania Jego Kościoła.

W tym tygodniu będziemy studiować zagadnienie Ducha Świętego jako suwerennego dawcy niezwykłych darów. Przyjrzymy się też uważniej różnicy między owocem Ducha Świętego a darami duchowymi.

Owoc Ducha Świętego i dary duchowe mają tego samego Autora. Ale nie są tym samym. Nikt nie ma obowiązku okazywania darów duchowych, ale wszyscy wierzący mają objawiać owoc Ducha. Dary duchowe niekoniecznie świadczą o uduchowieniu, ale owoc Ducha — tak. Owoc Ducha Świętego jest jeden, a darów duchowych — wiele, przy czym niektóre z nich są ważniejsze niż inne.

Przeczytaj 1 Kor 12,4-7.11. Co jest istotą nauczania Pawła w tym fragmencie listu?

Podczas gdy wszystkie elementy owocu Ducha zgodnie z zamysłem Boga mają się objawiać w życiu Jego wyznawców, nie każdy wierzący musi posiadać ten sam dar czy dary duchowe. Nie istnieje przykazanie, iż wszyscy mają posiadać jeden określony dar, taki jak na przykład mówienie obcymi językami. Przeciwnie, to Bóg w sposób niezależny od nikogo wyposaża swoich wyznawców w różne dary, jak sam uznaje to za stosowne. Dary Ducha Świętego są dawane po to, byśmy mogli służyć bliźnim i budować ciało Chrystusa, Jego Kościół. Dary te nie są dawane dla naszej przyjemności czy chwały. Są udzielane po to, by rozwijać dzieło Boże.

Tak więc dary duchowe są bezwartościowe bez owocu Ducha. Ciekawe, że w kontekście darów duchowych pojawia się szerokie nawiązanie do miłości. Zaraz po 12. rozdziale *1 Listu do Koryntian* (to jest w następnym rozdziale) następuje wzniosły opis miłości. Także po Ef 4,11-13 (to jest w Ef 4,15-16) występuje nawiązanie do miłości. Wersety następujące po Rz 12,3-8, gdzie jest mowa o darach Ducha Świętego, także mówią o miłości (zob. Rz 12,9-10).

Dary duchowe są w rzeczy samej darami łaski, a więc są udzielone z miłości. Nie tylko są dane z miłości, ale służą miłości Bożej w docieraniu do innych ludzi. Miłując bliźnich, objawiamy im miłość Bożą. Miłujący i wszechobecny Bóg zapewnia środki do wykonania tego, co zlecił swemu ludowi. Między innymi dlatego miłość jest największym z darów (zob. 1 Kor 13,13).

Dlaczego miłość jest tak istotna we wszystkim, co czynimy jako chrześcijanie? W jaki sposób miłość w pewnym sensie *nadaje moc* naszemu świadectwu?

To nie my decydujemy, jakie dary duchowe otrzymujemy. Greckie słowo oznaczające dary Ducha Świętego to *charismata* (dary łaski rozdzielane i udzielane przez samego Boga). Nie zasługujemy na nie przez nasz status, stanowisko, zaszczyty, wykształcenie czy duchowe dokonania. Są to dary łaskawie udzielane z miłości, abyśmy mogli wypełnić zadanie wyznaczone nam przez Boga.

Przeczytaj Ef 4,7. Często myślimy, że Duch Święty jest tym, który udziela darów duchowych. Apostoł Paweł łączy także Chrystusa z udzielaniem tych darów. Jak Jezus jest zaangażowany w udzielanie darów duchowych?

Paweł mówi, że łaska Chrystusa jest podstawą udzielenia nam darów duchowych. Ale to Duch Święty rozdziela je pomiędzy członków Kościoła. Ci, którzy przyjęli Jezusa Chrystusa jako swego Zbawiciela i wierzą w Niego, zostają wyposażeni przez Ducha Świętego w dary duchowe stosownie do Jego woli (zob. 1 Kor 12,11). Udzielenie darów duchowych jest suwerenną decyzją Boga.

Osobiste umiejętności same w sobie nie są darami duchowymi. Dary duchowe to nie to samo co naturalne talenty posiadane przez człowieka i rozwijane przez intensywne kształcenie. Wielu niechrześcijan zostało pobłogosławionych takimi talentami przez Bożą opatrność. Choć każdy dobry i doskonały dar tak czy inaczej pochodzi od Boga (zob. Jk 1,17), to jednak On postanowił wyposażać wierzących w szczególne dary, aby mogli nieść błogosławieństwo innym chrześcijanom i budować Jego Kościół. Bóg może również wykorzystać naturalne talenty w tym celu. Wtedy człowiek uznaje, że także takie talenty pochodzą ostatecznie od Boga, a następnie z modlitwą i uległością poświęca je na rzecz rozwoju dzieła Pańskiego.

Co Paweł mówi swoim czytelnikom w 1 Kor 12,14-31 o obdzielaniu darami duchowymi? Dlaczego zrozumienie tej kwestii jest tak ważne dla zrozumienia funkcjonowania darów duchowych w Kościele?

Duch Święty obdziela darami duchowymi zgodnie ze swoją mądrością i wolą. Ponieważ miłuje nas i wie, jak najlepiej możemy Mu służyć, nie musimy zazdrościć jedni drugim darów duchowych. Zazdrość w kwestii darów duchowych jest oznaką braku wdzięczności dla Boga i zwątpienia w Jego mądrość w rozdzielaniu Jego darów.

Jakich darów duchowych udzielił Bóg członkom twojego zboru? Jakie przesłanie dla ciebie wypływa z faktu, że różne osoby otrzymują różne dary duchowe?

Przeczytaj Rz 12,3-8 i Ef 4,8-12. Jaki jest cel darów duchowych udzielanych nam przez Boga?

Dary duchowe zostały najwyraźniej dane do służby, a nie dla naszego uświęcenia. Nie są one ani cudownymi sztuczkami mającymi zaspokajać naszą ciekawość, ani nie są dane po to, żeby nam się nie nudziło w Kościele. Często myślimy o darach Ducha Świętego w kategoriach zaspokajania naszych duchowych potrzeb czy wyposażenia nas w moc do życia z Bogiem. Wskutek tego postrzegamy dary Ducha Świętego egocentrycznie zamiast chrystocentrycznie. Bardziej skupiamy się na sobie samych niż na Bogu. Gdy staramy się odzyskać teocentryczne spojrzenie na dary duchowe, uświadamiamy sobie, że dary zsyłane przez Boga spełniają kilka celów wyznaczonych przez Niego. (1) Są udzielane w celu wzmocnienia jedności Kościoła i jego rozwoju (zob. Ef 4,12-16). (2) Są udzielane w celu prowadzenia działalności Kościoła zleconej przez Boga (zob. Ef 4,11-12). (3) Są udzielane dla chwały Bożej (zob. 1 P 4,10-11).

Dlatego dary duchowe nigdy nie są udzielane dla naszej przyjemności. Ich celem jest zbudowanie innych (zob. 1 P 4,10; 1 Kor 14,12.26). Są nam dane po to, by przynosiły duchowe korzyści całemu Kościołowi i służyły jego budowaniu. To prawdziwa tragedia, gdy dary Boże, które powinny wzmocniać jedność Kościoła, są źle wykorzystywane — służą jedynie dla dobra niektórych osób. Gdy coś takiego się dzieje, osoby te zyskują zbyt wysoką pozycję, a to prowadzi do osłabienia jedności i przyczynia się do podziałów.

Często myślimy o darach duchowych jedynie w kategoriach umiejętności i talentów, jakie otrzymujemy. Choć talenty wiążą się z darami duchowymi, to jednak powinniśmy pamiętać, że udzielając nam darów, Duch Święty zawsze wyznacza nam określone zadania czy służbę zgodną z nimi (zob. 1 P 4,10). Tak więc możemy powiedzieć, że dary duchowe są pewnymi możliwościami ofiarowanymi nam w sposób nadnaturalny przez Boga dzięki Duchowi Świętemu. Dary te są dopasowane do osoby i rodzaju służby mającej budować Kościół. Aby osiągnąć ten cel, potrzebne są różne dary.

Dlaczego głównym celem darów duchowych jest wzmocnienie jedności Kościoła? Jak wierzący, którzy otrzymali różne dary, przyczyniają się do jedności Kościoła? Co jest konieczne, by różne dary w Kościele były błogosławieństwem, a nie źródłem podziałów?

Przeczytaj 1 Kor 14,1 i porównaj różne listy darów w 1 Kor 12,7-11.27-31; Rz 12,3-8 i Ef 4,11-12. Czy dary te zostały udzielone tylko wierzącym w okresie wczesnochrześcijańskim, czy są także dostępne i dzisiaj?

.....

.....

.....

Niektórzy chrześcijanie myślą, że dary duchowe wymienione w *Nowym Testamencie* były dostępne tylko w czasach Jezusa i apostołów. Twierdzą oni, że po śmierci apostołów szczególne dary duchowe przestały się objawiać w Kościele. Na poparcie tego poglądu cytują 1 Kor 13,10, gdzie apostoł Paweł stwierdza, że „gdy nastanie doskonałość, to, co częściowe, przeminie”. Owszem, będzie czas, gdy dary duchowe ustaną. Ale nastąpi to dopiero wtedy, gdy nastanie doskonałość, to znaczy, gdy już nie będziemy widzieć jak w zwierciadle, ale twarzą w twarz — gdy Jezus przyjdzie powtórnie. *Biblia* mówi nam, że dary duchowe są dawane w celu budowania Kościoła (zob. 1 Kor 12,28). Paweł wzywa wierzących, by starali się „też usilnie o dary duchowe” (1 Kor 14,1). Są one konieczne dla dobra Kościoła. Ponieważ nie istnieje żaden biblijny dowód, by Bóg miał zaniechać zsyłania darów duchowych, musimy zakładać, że Jego wolą jest, by objawiały się one w Kościele, aż wypełni on swoją misję i Chrystus przyjdzie powtórnie.

Dzieło Boże zostanie zakończone u kresu dni w mocy i potędze znacznie przewyższających te, jakie towarzyszyły jego rozpoczęciu. Póki Kościół jest powołany do przygotowywania świata na powtórne przyjście Chrystusa, Bóg nie pozostawi członków Kościoła bez pomocy w wypełnianiu ich misji. Jednak dary duchowe nigdy nie zajmą miejsca *Biblii* ani nie umniejszą potrzeby jej studiowania i stosowania w praktyce. Są one raczej wypełnieniem biblijnej obietnicy, zgodnie z którą wierzący mieli zostać wyposażeni do budowania ciała Chrystusa — Kościoła — i przygotowania świata na rychłe powtórne przyjście Jezusa.

Przeczytaj Ef 4,11-13, a zwłaszcza Ef 4,13, gdzie Paweł napisał: „...aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej”. Co mówi to nam o obecnej potrzebie darów duchowych w Kościele?

Przeczytaj 1 Kor 12,10; 14,29; 1 J 4,1-3. Dlaczego dar rozróżniania duchów jest ważny?

Choć w Kościele przejawiają się autentyczne dary duchowe, to jednak *Biblia* ostrzega nas, byśmy nie wierzyli każdemu duchowi, ale poddawali duchy próbie zgodności z *Pismem Świętym*, konsekwencji oraz tego, czy wywyższają Jezusa jako Pana. Konieczne jest zatem rozróżnianie duchów (zob. 1 Kor 12,10), gdyż nie wszystko, co jawi się jako pochodzące od Boga, naprawdę pochodzi od Niego. Zostaliśmy ostrzeżeni, że siły demoniczne usiłują zwodzić Kościół, a diabeł podrabia autentyczne dary Ducha Świętego — działa przez kłamliwych nauczycieli, zwodniczych proroków, złudne wizje, sfałszowany dar języków, okultystyczne uzdrowienia, znaki i cuda wprowadzające w błąd itd.

Niektórzy ludzie akceptujący możliwość występowania darów duchowych w naszych czasach kładą szczególnie nacisk na niektóre dary duchowe i dają niesłuszne pierwszeństwo występowaniu specjalnych znaków i cudów. Ciekawe, że Paweł wymienia dar rozróżniania duchów zaraz za darem czynienia cudów i darem prorokowania, a tuż przed darem języków (zob. 1 Kor 12,10).

Aby zachować Kościół w prawdzie i jedności oraz zabezpieczyć swoich wyznawców przed podążaniem za kłamliwymi prorokami i zwiedzeniem przez fałszywe znaki i cuda, Bóg dał Kościołowi dar rozróżniania duchów. Biblijna dojrzałość, wiedza i wierność Słowu Bożemu w wierze i praktyce są konieczne w celu właściwego oceniania różnych zjawisk. Podstawą owego rozróżniania musi być Słowo Boże. Jedynie przez poddawanie wszystkich doświadczeń próbie spisanego Słowa możemy być pewni, czy to, co słyszymy lub widzimy, naprawdę pochodzi od Boga, czy od kogoś innego.

„Człowiek, który czynienie cudów czyni sprawdzianem swojej wiary, odkryje, że przez pewien rodzaj zwiedzeń szatan może dokonywać cudów, które będą wydawały się prawdziwymi cudami. (...). Niech dni nie przemijają i niech nie będą tracone cenne możliwości szukania Pana z całego serca, umysłu i duszy. Jeśli nie przyjmujemy prawdy w miłości do niej, możemy znaleźć się w liczbie tych, którzy ujrzą cuda dokonywane przez szatana w tych ostatnich dniach i uwierzą w nie. Wiele dziwnych rzeczy będzie wydawało się wspaniałymi cudami, podczas gdy powinno się na nie patrzeć jak na zwiedzenia sfabrykowane przez ojca kłamstwa. (...). Ludzie pod wpływem złych duchów będą czynili cuda”¹.

¹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, tłum. Joanna Sztuka, Radom 2009, t. II, s. 50.

DO DALSZEGO STUDIUM

Niektórzy pytają:

— Dlaczego dzisiaj nie widzimy podobnych cudów jak dawniej, takich jak cuda uzdrawiania?

Po pierwsze słyszymy historie o cudach, które dzieją się raz za razem. Wielu ludzi na własne oczy widziało autentyczne cuda. Po drugie, gdy czytamy *Biblię*, możemy odnieść wrażenie, że wśród pierwszych chrześcijan cuda działały się niemal bez przerwy. Ale takie wrażenie odnosimy tylko dlatego, że Duch Święty natchnął autorów ksiąg biblijnych, by napisali o wydarzeniach ważnych dla rozwoju Kościoła wczesnochrześcijańskiego, a wśród tych wydarzeń znalazło się także wiele cudów. Możemy sobie wyobrazić, że w większości przypadków i przez większość czasu sprawy w tamtych czasach toczyły się podobnie jak dzisiaj — ludzie uczyli się ze Słowa Bożego i odpowiadali na działanie Ducha Świętego. Po trzecie Ellen G. White napisała: „Sposobem, w jaki Chrystus pracował, było głoszenie Słowa i uśmierzanie cierpienia przez cudowne dzieła uzdrowienia. Zostałam jednak pouczone, że nie możemy teraz pracować w taki sposób, ponieważ szatan będzie wykazywał swoją moc, czyniąc cuda. Dzisiaj słudzy Boży nie mogliby działać za pomocą cudów, ponieważ dokonywane będą fałszywe dzieła uzdrowienia przypisujące sobie, że są boskimi. Z tego powodu Pan wytyczył sposób, w jaki Jego lud ma prowadzić dzieło fizycznego uzdrawiania połączone z nauczaniem Słowa. Mają zostać założone sanatoria, a z tymi instytucjami mają być związani pracownicy, którzy będą prowadzili prawdziwe medyczne dzieło misyjne. W ten sposób wokół tych, którzy przybywają do sanatoriów w celu leczenia, roztaczany będzie ochronny wpływ”^{1, 2}

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Na czym polega różnica między owocem Ducha a darami duchowymi?
2. Jak świadomość tego, że dary duchowe są zsyłane przez miłującego i mądrego Boga, pomaga nam doceniać różne dary duchowe w naszym Kościele?
3. Dlaczego niezwykle uzdrowienia i inne cuda nie są same w sobie bezpieczną wskazówką decydującą o prawdzie? Czego potrzebujemy oprócz nich?
4. „Powiadam bowiem każdemu spośród was, mocą danej mi łaski, by nie rozumiał o sobie więcej, niż należy rozumieć, lecz by rozumiał z umiarem stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił” (Rz 12,3). Jakie ważne napomnienie dla nas jest zawarte w tych słowach? Jak *wysokie* mniemanie powinniśmy mieć o sobie?

¹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, tłum. Joanna Sztuka, Radom 2009, t. II, s. 51-52.

² Przeczytaj rozdział *Działalność aniołów oraz Biblia środkiem ochrony*, w: też, *Wielki bój*, Warszawa 2015, wyd. XVII, s. 316-319.365-369.